

גדודי החיללים שלו וזהו עושי דברו ודאי כי הצדיקים הם עושים ומתקנים את המלכות

הנקראת "דבר".

החותאים גורמים למיועט המלכות וצדיקי האמת בונים את פרצופה

כגונא דא לתטא, בומנא דחיבין בדרא באופן זה גם בדור
שהם חוטאים ומרעים מעשיהם, **איהי ארכסיא ואזערת**
גראה, עד דלא אתייאת מכל דיוקנאה, בר נקודה
חידא. אז המוחין מסתלקים והמלכות חוזרת וממעטת את עצמה עד שלא נראהיה אלא
בسد נקודה אחת **ובך אתאן גבורי כה, זיבאי קשוט, לביכול,**
עושים להאי דבר ובאשר באים הגברי כח צדיקי אמתם הם כביבול בונים את
פרצופה ומתקנים את השכינה הנקראת דבר. **אנהיית זעיר זעיר,**
ואת עבידת בדיוקנאה בשפירו דילה ה' במלךך מין
ומAIRה מעט ונעשה ונבנית בתיקונית ובויפיה ונעשה ה' המתחברת עם יה"ו
כבתחילתה.

הינוקא מוזמן לברך שלו נאה לבך

אתו חבריא ונש��ה, אמר רב אלעזר, אל מלא
יחסוקאל נביאה אמר דא, תווה חי בעלה באו
חברים ונש��הו לינוקא אמר רב אלעזר אפילו אם היה יחזקאל הנביא בעולם ואומר
חידושים אלו היה והוא נחשב לפלא גדול, **נטליה רב אלעזר, ונשקייה**

הליימוד היומי

לע"ג הרוב חרים ב"יד יעקב ישראל קנייבסקי זצוק"ל

כִּמְלִיכָּדְמֵין נטלו רבינו רבי אלעזר לינוקא ונש��ו שוב, אמר הוה יונקא אַנְאָ אֶבְרָךְ. אמרו, את בריך, ולכך יאית לברכה אמר הינוקא אני אברך, אמרו לו ודאי אתה תברך ולך נאה לברך. אמר בפה אתון קדישין, בפה ברכות ומינין לך, מאימא קדישא, בגין דלא מנעthon לי לברכה אמר להם הינוקא כמה אתם קדושים כמה ברכות מזומנות לכם מהשכינה אמא הקדושה בשבייל שלא מונעתם ממני לברך.

כל אדם חייב בברכת המזון ואם אינו יודע לברך אשתו או בניו מברכים בקול ומוסעיים אותו ידי חובה

פָתָח וְאָמֵר, (משל יא) מֹגֵן בָּר יַקְבָּחוּ לְאוֹם וּבְרָכָה לְרָאשׁ מִשְׁבֵּיר. הָאִי קָרָא בְּמִשְׁמָעוֹ זה הפסוק פרשו כמשמעותו כי מי שמונע מלמכור התבואה ומhabה בזמן היוקר יכול להו בנוי אומנו, אבל מי שהוא משביר תמיד מברכים אותו. אבל יש לפרש עוד תגינון, כל בר נש חייב בברכת המזון. ואי לא ידע, אתהיה או בני, מברכין ליה שנינו כל אדם חייב בברכת המזון ואם אינו יודע לברך אשתו או בניו מברכים בקול ומוסעיים אותו ידי חובה ותבא מארה להוה גברא, דלא ידע לברכה, עד דיצטריך לאתתיה ולבני דיברכו ליה אבל אמרו חכמים תבא מארה וקללה למי שאינו יודע לברך עד שצרי לASHTO ובניו שיברכו לו.

המנונע מבנו ולא מהנכוי לברך המלאכים מקללים אותו אצל השכינה
ואין הוא ידע, אצטראיך לְחַנְכָּא לְבִרְיהָ, וְלִמְהַבֵּלְיָה
בְּסֹא לְבִרְכָּא ואם הוא יודע לברך הוא צריך גם לחנן את בנו לבך ולתת
 לו כוס של ברכה לברכת המזון על הкусות. **וּמִאן דְמִנּוּ לִיהּ דְלֹא**
יַתְחַנֵּן, יַקְבּוּהוּ לְאָוֹםומי שמנונע מבנו לבך וגורם שלא יתחנן לברכת המזון
 עליו נאמר יקבוחו לאום. **מוֹגָע בֶּר דְלֹא לְבִרְכָּא לְקוֹדְשָׁא בָּרִיךְ**
הָוָא, וְלֹא יַתְחַנֵּן בְּמִצּוֹת. וזה פירוש הפסוק מונע בר הינו מונע את בנו
 שלא יברך לכב"ה ולא יתחנן במצוות **יַקְבּוּהוּ לְאָוֹם, יַקְבּוּהוּ מִיבְעֵי**
לִיהּ, אוֹ יַקְבּוּהוּ לְאוֹפְנִים, דְהָא לְאָם חַד הָוָא בְּמַה דְּאַתָּת
אמֵר (בראשית כה) **וְלֹאָם מַלְאָם יָאָמֵץ, מַאי יַקְבּוּהוּ לְאָם** ויש
 לשאול למה כתוב יקבוחו לאום הרי לאום זה אחד כמו שבתו ולאום מלאום יאמץ, ויקבוחו
 משמע כמה מקללים ולא אחד, והיה צריך לומר יקבוחו לאום או יקבוחו לאומים מהו יקבוחו
 לאום. **אַלְאָם לְאָם בְּתִיב, לְאַיִמָּא קְדִישָׁא. יַקְבּוּהוּ לְהָאֵי**
בֶּר נְשָׁה, דְמִנּוּ לְהָהָוָא בֶּר מַלְבִּרְכָּא לְקוֹדְשָׁא בָּרִיךְ היא
 אלא מה שבתו לאום כתוב חסר והכוונה לאם היא אימה הקדושה השכינה כי המלאכים
 מקללים אותו עצלה ומפרשים חטאיהם לפני על שמנע מבנו לבך לכב"ה וגרם שהשכינה
 לא תשפייע לתחתוניהם.

הינוקא בן יחיד לאמו ולו ראיי לברך על הocus

**אנא בְּרָא יְחִידָא הַוִּינָּא לְאַמִּי, הַבּוֹ לִי בְּסָא וְאַבְּרָךְ
לְמִלְּפָא קְדִישָׁא, דִּיחָב בְּבִיתָא דְּאַמִּי, גּוּבְּרִין
דְּחִילָּא** אני בן יחידי לאימי תנו לי כוס ואברך למולך הקדוש ז"א על שנתן בביתامي
תלמידי חכמים גבורי כח, **דְּמַלְּילָנָא קְמִיְּהוּ מַלְּין תְּקִיפִּין, וְזַבְּנָנָא
לוֹזָן** שדיברתי לפניהם דברים חזקים בסודות התורה ונצתתי אותם. **וּבְגִין כֵּד
אנָא אַבְּרָךְ. וּקְזָדָם דָא אֲתִישֶׁב קְרָא עַל תְּקוּנִיהָ, הָא
דְּשִׁרְיָנָן בִּיהָ.** (דף קצ"א ע"ב) ולכן אני אברך אבל קודם לכן אישוב את הפסוק
שפתחתי בו על תיקונו.

ברכות יהולו על ראש מי שמחנך את בנו לברך לקוב"ה ומהנכו לקיום התורה
והמצוות

**מוֹגָע בָּר יְקֻבּוּהוּ לְאָם, מְאָן דְּאַמְגָע בָּר בְּמַה דְּאַתְּמָר,
יְקֻבּוּהוּ לְאָם** כמו שפירשתי לעיל מי שמנעו מבנו לברך יקללוهو
המלחאים אצל השכינה. **בְּמַה דְּאָתָּה אָמֵר** כמו שכחוב, (ויקרא כד) **וַיְקֻבּוּ
בְּנֵהָאשָׁה הַיְשְׁרָאֵלִית אֶת הַשֵּׁם.** ויקוב היינו 'פירש' הזכיר בפירוש
אוֹפָה הָכָא יְקֻבּוּהוּ כך גם פסוק זה יקובו לאם פירשו **וַיִּפְרְשָׁוּ לִיהָ
לְאָם, יִפְרְשָׁו חַטָּאוֹי לְאַמָּא קְדִישָׁא** יפרשו לאם היא השכינה והינו
שיפרשו את חטאיהם לאמא הקדושה. **וּבְרָכָה לְרָאשׁ מִשְׁבֵּר,** **לְהַהְוָא
בָּר נֶשׁ דִּיחָנָךְ בְּרִיהָ לְבָרָכָא לְקִידְשָׁא בְּרִיךְ הָיאָ,**